

عنوان مقاله:

بررسی و ارزیابی دو ابزار گردآوری داده ها (پرسشنامه تکمیل گفتمان و روش ایفای نقش) : کنش های گفتاری نصیحت کردن و تشویق کردن در زبان فارسی

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فریبا اسفندیارپور - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان شناسی همگانی

خلاصه مقاله:

بررسی ابزارهای گردآوری داده ها و چگونگی جمع آوری داده های مناسب از موضوعات پراهمیت در پژوهش های کاربردشناسی می باشد. زیرا ابزار گردآوری اطلاعات و داده ها تعیین می کند که آیا داده های جمع آوری شده قابل اعتماد و دقیق هستند. هدف این پژوهش ارزیابی تاثیر دو ابزار گردآوری داده ها شامل پرسشنامه تکمیل گفتمان و روش ایفای نقش بر کاربرد راهبردهای کنش های گفتاری نصیحت کردن و تشویق کردن است. دراین راستا، پاسخ های شصت دانشجوی فارسی زبان در حال تحصیل در دانشگاه سیستان و بلوچستان در چارچوب نظریه ادب براون و لوینسون ۱۹۸۷ (مورد بررسی قرار گرفت) . پرسشنامه تکمیل گفتمان و روش ایفای نقش به عنوان دو روش گردآوری داده ها در این پژوهش به کار برده شدند. داده های پژوهش با استفاده از آزمون آماری خی دو مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت. نتایج به دست آمده از بررسی دو روش گردآوری داده ها نشان می دهد انتخاب نوع راهبردها در کنش گفتاری نصیحت کردن و تشویق کردن براساس دو روش مورد نظر در میان دانشجویان پسر متفاوت است. اما تعداد راهبردهای به کار برده شده توسط پسران در هر دو روش یکسان است. نوع روش گردآوری داده بر نوع راهبردهای نصیحت کردن و تشویق کردن به کار برده شده توسط دانشجویان دختر تاثیری ندارد. آنها در هر دو روش پرسشنامه تکمیل گفتمان و ایفای نقش راهبردهای یکسانی با فراوانی تقریباً برابر استفاده کردند. نوع روش گردآوری داده بر تعداد راهبردهای نصیحت کردن در میان دختران در دو موقعیت (اول و چهارم) تاثیر دارد و بر تعداد راهبردهای تشویق کردن در دو موقعیت (اول و دوم) تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

پرسشنامه تکمیل گفتمان، تشویق کردن، روش ایفای نقش، زبان فارسی، کنش گفتار، نصیحت کردن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1900456>

